

- 2) Použijí se v případě, že majitel ochranné známky při uvedení láhve obsahující oxid uhličitý na trh tuto láhev opatřil svou ochrannou známkou, která je umístěna na etiketě láhve a vyryta do hrdla láhve, výše uvedená kritéria Bristol-Myers Squibb a zejména takzvaná podmínka nezbytnosti rovněž tehdy, jestliže třetí osoba danou láhev za účelem dalšího prodeje opět naplní oxidem uhličitým, odstraní z ní původní etiketu a nahradí ji etiketou opatřenou svým vlastním označením, přičemž je zároveň v rytině, která se nachází na hrdle láhve, i nadále viditelná ochranná známka osoby, která láhev uvedla na trh?
- 3) Lze mít v situaci, která je popsána výše, za to, že odstranění a nahrazení etikety, která obsahuje ochrannou známku, zásadně ohrožuje funkci ochranné známky coby prokázání původu dané láhve, nebo je z hlediska použití podmínek přebalování a nového označování relevantní okolnost, že
- je třeba mít za to, že cílová skupina dospěje k závěru, že se etiketa vztahuje pouze k původu oxidu uhličitého (a tedy k plníně, která láhev naplnila); nebo
 - je třeba mít za to, že cílová skupina dospěje k závěru, že se etiketa přinejmenším zčásti vztahuje i k původu láhve?
- 4) Pokud se odstranění a nahrazení etikety láhví CO₂ posuzuje na základě podmínky nezbytnosti, může náhodné poškození nebo odlepení etiket, které na láhve uvedené na trh umístil majitel ochranné známky, nebo jejich odstranění a nahrazení předchodzí plnírou představovat okolnost, na jejímž základě lze systematické nahrazování etiket etiketami plnirny považovat za nezbytné pro uvedení opětovně naplněných láhví na trh?

(¹) Rozsudek Soudního dvora ze dne 11. července 1996 (spojené věci C-427/93, C-429/93 a C-436/93, Bristol-Myers Squibb a další, EU:C:1996:282).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesfinanzgericht (Rakousko) dne 30. března 2021 – DN v. Finanzamt Österreich

(Věc C-199/21)

(2021/C 242/12)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzgericht

Účastníci původního řízení

Žalobce: DN

Žalovaný: Finanzamt Österreich

Předběžné otázky

První otázka, která se předkládá společně s druhou otázkou:

Musí být slovní spojení „člensk[ý] stá[t] příslušn[ý] pro poskytování [...] důchodu“ uvedené ve druhé větě článku 67 nařízení (ES) č. 883/2004 (¹) ve znění nařízení (EU) č. 465/2012 (²) vykládáno v tom smyslu, že je jím míněn členský stát, který byl předtím jakožto stát zaměstnání příslušný pro poskytování rodinných dávek a který je nyní povinen poskytovat starobní důchod, na který vznikl nárok na základě předchozího využití práva volného pohybu pracovníků na jeho území?

Druhá otázka:

Musí být slovní spojení „nárok[y] přiznan[é] z důvodu pobírání důchodů“ uvedené v čl. 68 odst. 1 písm. b) bodě ii) nařízení 883/2004 vykládáno v tom smyslu, že nárok na rodinné dávky je nutno považovat za přiznaný z důvodu pobírání důchodu v případě, že zaprvé právní předpisy Unie NEBO členského státu jako podmínku pro přiznání nároku na rodinnou dávku stanoví pobírání důchodu a zadruhé je mimoto ve skutkové rovině skutečně splněna podmínka pobírání důchodu, takže čl. 68 odst. 1 písm. b) bod ii) nařízení 883/2004 se nevztahuje na „prosté pobírání důchodu“ a dotčený členský stát nelze z hlediska unijního práva považovat za „stát důchodu“?

Třetí otázka, která se předkládá alternativně k první a druhé otázce pro případ, že pro účely výkladu pojmu „stát důchodu“ postačuje prosté pobírání důchodu:

Musí být, v případě pobírání starobního důchodu, na který vznikl nárok za působnosti nařízení o migrujících pracovnících, jakož i na základě dřívějšího výkonu zaměstnání v členském státě v době, kdy buď pouze stát bydliště, nebo oba státy ještě nebyly členskými státy Unie nebo Evropského hospodářského prostoru, slovní spojení „v nezbytných případech se poskytuje vyrovnávací doplatek ve výši, která tuto částku přesahuje“ uvedené v čl. 68 odst. 2 druhé části druhé věty nařízení 883/2004 ve světle rozsudku Soudního dvora Evropské unie ze dne 12. června 1980, věc 733/79, Laterza, vykládáno tak, že rodinná dávka je unijním právem zaručena v maximální možné výši i v případě pobírání důchodu?

Čtvrtá otázka:

Musí být čl. 60 odst. 1 třetí věta nařízení (ES) č. 987/2009⁽³⁾ vykládána v tom smyslu, že brání § 2 odst. 5 [Familienlastenausgleichsgesetz 1967 (zákon z roku 1967 o vyrovnání rodinných výdajů)], podle něhož má v případě rozvodu nárok na rodinné přídatky a daňové úlevy na dítě po dobu, po kterou je zletilý a studující dítě členem jeho domácnosti, rodič, jenž vede domácnost, který však ani ve státě bydliště, ani ve státě důchodu nepodal příslušnou žádost, takže druhý rodič, který bydlí jako důchodce v Rakousku a ve skutečnosti nese výlučnou finanční zátěž spojenou s výživou dítěte, může nárok na rodinné přídatky a daňové úlevy na dítě uplatnit u instituce členského státu, jehož právní předpisy se použijí přednostně, založit přímo na čl. 60 odst. 1 třetí větě nařízení 987/2009?

Pátá otázka, která se předkládá společně se čtvrtou otázkou:

Musí být čl. 60 odst. 1 třetí věta nařízení č. 987/2009 dále vykládán v tom smyslu, že aby pracovník migrující v rámci Unie získal postavení účastníka v řízení vedeném členským státem o přiznání rodinných dávek, je rovněž nezbytné, aby náklady na výživu nesl zejména on [aby dotyčná osoba byla závislá hlavně na něm] ve smyslu čl. 1 písm. i) bodu 3 nařízení 883/2004?

Šestá otázka:

Musí být ustanovení o dialogu uvedená v článku 60 nařízení č. 987/2009 vykládána v tom smyslu, že instituce zúčastněných členských států musí takový dialog vést nejen v případě přiznání rodinných dávek, ale i v případě zpětného vymáhání rodinných dávek?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. 2004, L 166, s. 1, Zvl. vyd. 05/05, s. 72).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 465/2012 ze dne 22. května 2012, kterým se mění nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení a nařízení (ES) č. 987/2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 883/2004 (Úř. věst. 2012, L 149, s. 4).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 ze dne 16. září 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. 2009, L 284, s. 1).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administrativen sad Veliko Tarnovo (Bulharsko)
dne 6. dubna 2021 – „AGRO – EKO 2013“ EOOD v. Izpalnitelen direktor na Darzhaven fond
„Zemedelie“**

(Věc C-217/21)

(2021/C 242/13)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Administrativen sad Veliko Tarnovo

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: „AGRO – EKO 2013“ EOOD

Žalovaný: Izpalnitelen direktor na Darzhaven fond „Zemedelie“